

Kratkočasnici.

1. Kaj rednost pomaga. Na potovanju po Švici vpraša mala Lizika svojo domačo učiteljico: „Kako more vendar v tej mali deželi imeti prostor toliko tako velikih gorâ?“ Spremljevalka odgovori: „Vidiš, to je le zato mogoče, ker vsaka gora stoji na svojem mestu.“

2. Neveren Tomaž. Sosed gré k sosedu poprosit osla na posodo. Sosed mu odgovori: „Ga nimam.“ — Sedaj začne osel v hlevu rigati. Prišlec reče: „Saj ga čujem v hlevu.“ Gospodar odgovori: „Glej, glej, kako si čuden! Oslu verjameš, meni pa ne!“

Naloga.

(Priobčila Romana Furlani.)

a	a	a	a
e	h	k	l
l	o	o	o
s	s	s	v

Teh šestnajst črk, ki so tu v predalih, sestavite v štiri besede in jih razvrstite tako, da se bodo jednako čitale v prvi in zadnji vodoravni in navpični vrsti. — Pomen teh besed je: Kmetsko orodje, domača žival, ponočna ujeta, mohamedancem sveto ime.

(Rešitev in imena rešilcev v prih. listu.)

Rešitev zastavice v 2. številki:

C e p e c.

Prav so uganili: Zorko, petošolec v Ljubljani; Kastreuz Robert, učenec II. razreda na vadnici; Vilar Anton, orgl. učenec v Ljubljani; Gorjanc Ivanka in Mici, učenki, Krušnik Ant., Šešek Janko, Svetina Ivan, dijaki v Kranju; Kržan Fran, učenec I. mestne deške šole v Ljubljani; Mencinger Josip, Loboda Iv., Lužar Janko, Kristofič Karol, Vavpotič Franjo, dijaki v Kranju; Kragl Viktor, dij. v Trziču; Šlamberger Ant., tretješolec, Inka in Nuška, učenki v Kranju; Fabjančič Fran, učenec na Bučki; Lovšin I., četrtošolec v Ljubljani; Dostal Adolf, učenec na c. kr. vadnici v Ljubljani; Salberger Adolf, tretješolec v Kranju; Praprotnik Nežika in Vovšek Marička, učenki III. r. v Braslovčah; Rupnik Karol, prvošolec, Petrovc Fr., drugošolec v Ljubljani; Heidrich Mici, učenka v Kranju.